

papiroson rajzolja ki a virágot, azután kivágja és felragasztva a kelmére mutatja be neki, mielőtt kihimeznék. Az ő barokk mintákon finomult ízlése alakította ki az ősi magyar népművészeti motívumok összetételéből a kuruc pompát, melynek csak továbbfejlesztése, itt-ott egyszerűsítése a későbbi úri magyar öltözet. A tőle létesített felszerelőipar teljesítményei méltóak egy nagy szervezőhöz; 1704—10 közt seregének nem kevesebb, mint 51.000 pár csizmát vett és 46.000 köpenyeget, s különben a vármegyékkel készítette a megyei csapatok egyenruháit. A vármegyei katonaság ekkor öltözik a megye színeibe, s a kuruc megyék példáját a nyugati labancok is követik. A fegyvergyártást is nagyban honosítja meg. 1705-ben Pápa német őrségétől szuronyokat vesznek el a kurucok, s ezek mintájára kezdeti meg Besztercebányán és Bajmócon a szuronygyártást; Lengyelországból pisztolyokat hozat be, egyszerre, 1708-ban 700 darabot; még sátorcsináló zsidókat is tart a sereg számára állandó üzemben.

Mindez csak részlet, mely azonban Rákócziak évek munkáját, évek gondját okozta; az egész együttvéve csodás pompájú bizonyítéka az akkori első magyar önfeláldozó munkájának és szervezőképességének. Mert Rákóczi történetünkben a legnagyobb szervezőknek is egyike, aki a magyar törekvések egyetlen eszközét, a nemzeti hadsereget a semmiből teremtette meg, bebizonyítván ezzel a magyar szervezőerőt, mely a Habsburg-korszak idején annyira háttérbeszorult, hogy még Zrínyi Miklós is kételkedett létezésében. Hogy a sereg, Rákóczi hada, feladatát még sem tudta megoldani, ezért nem alkotója felelős.

Szekfü Gyula.

CSAK ÁLMODOM.

*Nem mutatom meg senkinek
Érzékeny, fájó magamat.
Köröttem én is épttek,
Mint a csiga, védő falat.*

*Csak egy keskeny nyílást hagyok,
Azon lesem az élelet.
Kinézek, hogyha nap ragyog,
Borúban föl sem ébredek.*

*Csak álmodok jó mélyen én,
A sok hiányt így pótolom.
Mit sorsom elnagyolt henyén,
Azt szebbre, jobbra módolom.*

*Nem ér csalódás, hogyha ébredek,
Álomvilágom ktsér szüntelen.
És rajta át ragyognak a hegyek,
Az élet arca tiszta, büntelen!*

Réz Gyula.